

DZIENNIK BYDGOSKI

Wychodzi codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt.

Drukiem i nakładem „Drukarni Bydgoskiej” Spółki Akc.

PRENUMERATA

w ekspedycji i agenturach w Bydgoszczy z dodatkiem tygodniowym „DRODZINA MIEJSKIEGO” wynosi kwartalnie 6.00 zł, na pocztach, przez listowego w dom 7.50 zł. — Miesięcznie 2.00 zł, przez listowego w dom 2.52 zł, pod opaską w Polsce 4.00 zł, do Francji i Ameryki 5.00 złotych, do Gdańska 5.00 guldenów, do Niemiec 5.00 marek. — W razie przeszkód w zakładzie, spowodowanych wyższą siłą, strajków lub t. p., wydawnictwo nie odpowiada za dostarczenie pisma, a prenumeratorki nie mają prawa do odszkodowania.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe oraz od 5—6 po południu. Ekspedycja otwarta od godziny 8 rano do godziny 6 wiecz. bez przerwy.

Redaktor odpowiedzialny: Czesław Budnik.

Adres
redakcji i administracji
ulica Poznańska 30.

OGŁOSZENIA

15 groszy od wiersza milim., szerokości 36 milim. Za reklamy od milim. na stronie przed ogłoszeniami 72 milim. 40 groszy, w tekście na drugiej lub dalszych stronach 50 groszy, na 1-ej stronie 1 złoty. Drobne ogłoszenia słowo tytułowe 20 gr., każde dalsze 10 groszy, dla poszukujących pracy 50 proc. niżki. Przy częstym powtarzaniu udziela się rabatu. Przy konkursach i dochodzeniach sądowych wszelkie rabaty upadają. Ogłoszenia zagraniczne 100% nadwyżki.

Rękopisy zostają w administracji. — Konta bankowe: Bank Bydgoski T. A. — Bank Ludowy. — Bank M. Stadthagen T. A. — Bank Dyskontowy. Konto czekowe: P. K. O. nr. 203713 — Poznań.

Aby uniknąć niedokładności, ogłoszeń telefonem nie przyjmuje się.

Telefon administracji 315.

Telefon naczelnego redaktora nr. 316.

Telefon redakcji 325.

Numer 166.

BYDGOSZCZ, środa, dnia 22 lipca 1925 roku.

Rok XIX.

Biskup chełmiński pozostanie?

Przed kilku tygodniami donosił „Dziennik Bydgoski” o zmianach, jakie nastąpić mają w Polsce na stolicach biskupich i kończył uwagę, iż nie jest wykluczonem, że zmiana nastąpi też w diecezji chełmińskiej. Tu uwaga wzbudziła pewne zaniepokojenie. Jeżeli bowiem zmiana wogóle gdzie jest potrzebna, to chyba w diecezji chełmińskiej.

X. biskupa Rosentretera sama kapituła, która go chyba najlepiej znała, nie uważała za stosowną osobę na biskupa, przeto go wcale na liście wyborczej nie umieściła. Dopiero pod wpływem rządów pruskiego, któremu chyba o dobro Kościoła katolickiego nie chodziło został drugim razem umieszczony i dzięki niezgodności kapituły — wybrany. Któż policzy te skargi i żale, jakie w gazetach i listach pod jego adresem pisywali i księża i wierni z powodu fatalnych rządów jego!

Polacy czuli się po macoszemu traktowani, a na swe zażalenia co do kazań polskich lub polskiej nauki religii nie dostawali częstokroć odpowiedzi tak, że gazety nareszcie twierdziły, iż w Pelplinie petycjami parafjan w piecu palą.

Warto też przypomnieć procesy, jakie miały polskie gazety z powodu krytyki księży niemieckich. Było obowiązkiem biskupa zakazać księżom tych procesów nie tylko dla zgorszenia, które szerzyli, ale też dla tego, że z góry były niesprawiedliwe, gdyż gazety tylko prawdę pisywały, a tymczasem sądy pruskie zawsze skazywały gazety na niemożliwie wysokie kary, by je zniszczyć. Tymczasem władza biskupia pono wprost zachęcała do takich procesów. Przez to stała się współwinną tych niesprawiedliwych wyroków i sądzę, że pokrzywdzone gazety, do których i „Dziennik” należy (X. Aeltermann) powinny obecnie wystąpić u Nuncjusza z żądaniem odszkodowania.

Materiałną gospodarkę w Pelplinie oświetlił już ktoś przed 2-ma laty w „Słowie Pomorskiem”. Klerycy muszą według tego sprawozdania bardzo drogo płacić dla marnej gospodarki pelplińskiej. A dodać należy, że księża muszą do Pelplina ogromne podatki płacić, niby na utrzymanie Seminarjum Duchownego. Tymczasem pono rząd by nie skąpił datków na seminarjum, gdyby tam było więcej ducha polskiego. Ale jakoś takie przeobrażenie twardego Niemcowi-Biskupowi przychodzi bardzo ciężko. A diecezja musi na tem cierpieć.

Najgruntowniej chyba rozprawił się z X. biskupem Rosentreterem i kapitułą jego przed mniej więcej 6-ciu laty autor artykułu w „Gaz. Gdańskiej”: „Co Biskup na to?”

Nie chcę już o tem wspomnieć, że autor ten kwestionuje wprost wiarę biskupa, ale zarzuca mu niedołęstwo, niesprawiedliwość, mściwość. To na biskupa trochę wiele, wprost nieprawdopodobne. Tymczasem oświadczył sam kanonik Schröter, a więc nie Polak tylko Niemiec, członek ówczesny kapituły pelplińskiej, że to co polskie gazety o X. bisk. Rosentreterze piszą, to wszystko prawda. Nie mamy przyczyny kan. Schröterowi nie wierzyć, pominawszy inne źródła prawdy.

Polski torpedowiec zatonał...

Wskutek eksplozji kotła poniosło śmierć 3 marynarzy.

Gdańsk, 20 7 PAT. Dzisiaj o godzinie 9.20 rano na stojącym w stoczni gdańskiej po dokonanych remoncie torpedowca polskim „Kaszub” nastąpiła eksplozja kotła z ropy, wskutek czego torpedowiec zatonał. Wybuch spowodował śmierć trzech marynarzy i poranienie kilku innych. Władze polskie prowadzą na miejscu energiczne śledztwo. Torpedowiec w ciągu najbliższych dni będzie wydobyty na powierzchnię.

* * *

Gdańsk, 20 7.

W sobotę polski torpedowiec „Kaszub” o pojemności 450 ton zawinął do stoczni w Gdańsku, celem naprawienia uszkodzonej śruby okrętowej.

Dziś wczesnym rankiem „Kaszub” zjechał ze stoczni i dopłynął do położonych obok magazynów z naftą, t. zw. „Milchspeicher”, celem nabrania do zbiorników paliwa zapędnego do podróży do Szwecji, w którą miał wyruszyć dziś w południe.

W chwili, kiedy otwarto tank i wpuszczono węł przewody do ropy naftowej,

nastąpiła eksplozja, która wyrwała prąd burtę torpedowca.

Cały torpedowiec stanął w płomieniach i po chwili zatonał, tak że załoga nie zdążyła w całości schronić się na ląd.

Wielu marynarzy musiało wskoczyć do wody. Jest kilku rannych. Trzech palaczy nie zdołało się uratować i ponieśli śmierć pod wodą.

Straty w ludziach nie są tak duże, jedynie dzięki temu, że większa część załogi była na lądzie.

Przynęte katastrofy ustali specjalna komisja z Warszawy po wydobyciu torpedowca z wody. Na razie eksplozję tłumaczy nagromadzeniem się w tanku ropnym z powodu upałów wielkiej ilości gazów, które zapaliły się w niewiadomy sposób.

„Kaszubem” dowodził komandor Brodowski.

Więść o katastrofie, której uległ torpedowiec „Kaszub” rozniosła się błyskawicznie po całym wybrzeżu polskim, wywierając wszędzie przynębiające wrażenie.

Komuniści jawnie przyznają się do swej kainowej zbrodni.

Manifestacyjny pogrzeb ofiar. — Liczne rewizje i aresztowania.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.) Na skutek krwawych zajęć piątkowych na ulicach Warszawy, komuniści nocy dzisiejszej porozlepiali na murach stolicy odezwę od Centralnego Komitetu polskiej partii komunistycznej i od Związku Młodzieży Komunistycznej.

Odezwy te stwierdzają, że ujęci terrorysty należą do Związku Młodzieży Komunistycznej.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.) Wczoraj w Warszawie odbył się manifestacyjny pogrzeb ofiar terroru komunistów, mianowicie policjanta Dittmana i studenta Aleks. Kempnera.

W pogrzebie wzięły udział tysięczne tłumy.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.) Nocy dzisiejszej odbyły się liczne rewizje w mieszkaniach osób, podejrzanych o komunizm. Aresztowano kilku komunistów.

Skrzyński w Waszyngtonie.

Przyjęcie w poselstwie polskim i w ambasadzie francuskiej.

Waszyngton, 20 7 PAT. Wczoraj odbył się wielki obiad na cześć ministra Skrzyńskiego w poselstwie polskim wydany przez charge d'affaires p. Gliwicza. W obiedzie wzięli udział m. i. sekretarz stanu Kellog, podsekretarz Grew, najwyższy urzędnicy departamentu stanu, dziekan ciała dyplomatycznego, ambasadorowie hiszpański i francuski i charge d'affaires Czechosło-

wacji. Po obiedzie odbył się wielki raut na 250 osób ze świata politycznego, wojskowego z szefem sztabu generalnego na czele, świata dyplomatycznego, naukowego i towarzysztwa. Dnia 20 bm. odbyło się śniadanie w ambasadzie francuskiej dla ministra z udziałem wybitnych przedstawicieli departamentu stanu, dyplomacji i głównego dowódcy floty gen. Eberle.

W tych samych artykułach zarzuca się X. bisk. R., że jest autorem czy współautorem owej brzydkiej denuncjacji, jaką do Rzymu wysłali niemieccy księża gdańscy z Schannerem na czele, na X. bisk. Rednera, gdy tenże zaprowadził dla licznych Polaków polskie kazania w Gdańsku. To już chyba dosyć charakteryzuje ducha X. bisk. Rosentretera.

Spodziewano się podówczas, że X. bisk. R. przekona się, iż jest po takim charakterystycznym jak biskup niemożliwy i zrezygnuje. Gdzie tam! Inni liczyli się z tym krokiem po powstaniu

Polski. Miał on pono sam mówić do Polaka - księdza starającego się o niemiecką parafję, że jako Polak nie może objąć niemieckiej parafji, gdyż proboszcz musi z parafją „mitfühlen”. Dziwna rzecz, że on sam uważa, iż może być biskupem czysto polskiej diecezji, choć jest Niemcem i ani nie myśli o rezygnacji, jakoby chciał swoje niemieckie posłannictwo wypełnić aż do śmierci. Trzeba mu zatem do rezygnacji koniecznie pomóc. Sądzę, że nie można mu większej przysługi wyświadczyć jak zmuszenie do rezygnacji, aby ieszce przed śmiercią

miał czas nie z tronu swej biskupiej wszechmocności, a ze stanowiska prochu i popiołu ziemskiego zastanowić się nad swymi czynami. Może mu się niejedno wtedy inaczej przedstawi i pobudzi go do naprawy krzywdy. Ale chodzi głównie o przyszłość diecezji. Starzec 87-letni, nawet najdzielniejszy za młodu, w tem wieku należycie rządów diecezjalnych sprawować nie może, tym mniej on mający dziwny talent w wybieraniu sobie zupełnie niezdolnych doradców. Może nasi posłowie przedłożą sprawę Nuncjuszowi i wybawią nareszcie diecezję z tego niedołęstwa.

Amicus.

Miny rosyjskie na Bałtyku.

W niedzielę w nocy około godz. 12-tej spostrzeżono w pobliżu pomostu sopockiego minę rosyjską, która przypląnęła pod brzeg. Minę natychmiast umocowano i ustawiono obok niej posterunek celem zapobieżenia nieszczęściu. W ciągu dnia minę unieszkodliwiono.

Na Bałtyku okręt szwedzki wpadł na minę i zatonał. Rząd szwedzki wobec tego wypadku oświadczył, że regulacja żeglugi na morzu bałtyckim jest niemożliwa, ponieważ mapy zawierające plan rozmieszczenia min na Bałtyku, zaginęły podczas rewolucji w Rosji.

Ostra walka na pograniczu wschodniem.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.) Na pograniczu sowieckim 18 i 19 bm. wywiązała się między naszym patrolem a bandytami ostra walka.

Nie udało się...

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.) Wczoraj na pograniczu sowieckim zatrzymano Aleksandra Dubowskiego, poszukiwanego przez policję krwawego mordercę, który po ucieczce z więzienia usiłował przedostać się do Bolszewji.

Krwawy porachunek.

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.) Wczoraj wieczorem w Warszawie na ul. Węgierskiej trzech ludzi otoczyło powracające do domu wraz z żoną i trojgiem dzieci Kaz. Duczkiewicza.

Jeden z owych trzech nieznanym zatrzymał Duczkiewicza, błyskawicznie chwycił za rewolwer i wystrzelił, raniąc go ciężko. Napastnika zatrzymano, nazywa się Stan. Chmielarski, którego aresztowano. Raniono również przechodnia Moszka Kurnika.

Evakuacje Duisburga.

Düsseldorf, 20 7 PAT. Komendant przyczółka mostowego w Duisburgu zawiadomił władze niemieckie, że obsadzone przez wojska belgijskie w dn. 11 I 1923 r. obszary zostaną opróżnione dnia 20 rb. o godzinie 12 w nocy.

Syn zdezonizowanego sułtana utonął.

Wiedeń, 20 7 PAT. „Sonn u. Montags Ztg.” donosi z Budapesztu, że przebywający tam na wygnaniu książę turecki Abdul Hadir, syn b. sułtana Abdul Hamida utonął wczoraj w Dunaju.

Ustawę o reformie rolnej uchwalono w trzecim czytaniu olbrzymią większością głosów.

Warszawa, 20. 7. (PAT) Przystąpiono do dalszego głosowania nad poprawkami, zgłoszonymi do trzeciego czytania ustawy o wykonaniu reformy rolnej.

Głosowanie rozpoczęło się od poprawki nr. 180 do art. 27 ustawy, dotyczącego ceny wykupu majątków, przeznaczonych na parcelację.

Przyjęto dodatkowy artykuł, proponowany przez pos. Staniszkisa (ZLN), by przepisy co do szacunku gruntów, budowli, drzewostanu i wód mogły być zmieniane przez ministra.

Przyjęto poprawkę Wyzwolenia, według której na terenie b. zaboru austriackiego orzeczenie sądowe w sprawie oszacowania przymusowo wykupionych gruntów może być zaskarżone w toku administracji, ale tylko w całkowitem zastosowaniu przepisów działu powyższego.

Z chwilą przegłosowania ostatniej poprawki nr. 203 o skreśleniu art. 33, t. j. ostatniego działu, traktującego o odszkodowaniach, odezwał się głos na lewicy: **Przeciz o odszkodowaniu! — i rozpoczęło się stukanie w pulpity, granie na trąbce samochodowej i gwizdanie.** To też dalsze głosowanie odbywało się w ten sposób, że około trybuny marszałkowskiej gromadzili się przewodniczący wszystkich klubów, którzy podniesieniem ręki wskazywali swoim klubom, jak mają głosować. Wrzawa trwała nadal.

Przy art. 43 przyjęto poprawkę pos. **Marjana Malinowskiego** (PPS), która mówi: Wynikające z jednorocznych umów zobowiązania wobec pracowników folwarcznych, pracujących przymusowo w wykupionym majątku ziemskim, przechodzą na okręgowy urząd ziemski. Umowy te mogą być przez okręgowy urząd ziemski w terminie, przewidzianym dla rozwiązania umów z pracownikami folwarcznych rozwiązane z zachowaniem przepisów.

Skreślono na wniosek Wyzwolenia i P. P. S. postanowienie, że obszary parcelacyjne mają być w miarę potrzeby przeznaczane dla zasłużonych żołnierzy armii polskiej i polskich formacji ochotniczych. Przy art. 49, określającym wielkość nowostworzonych gospodarstw, przyjęto poprawkę p. **Osieckiego** (Piast), zmniejszającą rozmiary tych gospodarstw: z 25 ha do 20 ha w województwach: pomorskiem, białostockim, nowogrodzkim, poleskiem, wołyńskim i wileńskim, oraz w powiatach górskich z 45 ha na 35 ha.

Po przegłosowaniu wszystkich poprawek marszałek ogłosił przerwę 20-minutową celem zorientowania się co do przyjętych poprawek. Dopiero po zarządzeniu przerwy obstrukcja Niezależnej Partji Chłopskiej białoruskiej gromady i komunistów, która w ciągu całego głosowania sprawiała ogłuszający hałas, ustąpiła. W czasie przerwy po opróżnieniu sali z posłów, a galerji z publiczności i dziennikarzy, wszystkich posłów, wykluczonych z posiedzenia, którzy nie chcieli dobrowolnie wyjść ze sali, straż marszałkowska wyniosła na rękach.

Po wznowieniu posiedzenia p. marszałek oświadczył, że ponieważ zachodzą wątpliwości co do tego, czy istnieje sprzeczność między poprawką 171 Z. L. N. do art. 26, a samym art. 26, przeto ma zamiar zapytać Sejm o zdanie w tej sprawie, natomiast p. marszałek nie dopatruje się żadnej sprzeczności między poprawką 171 a poprawką 169 pos. **Bittnera** (Chrz. Dem.).

P. marszałek poddał pod decyzję Izby kwestję, czy zachodzi sprzeczność pomiędzy poprawką 171 a art. 26 z tem, że w razie stwierdzenia sprzeczności, poprawka 171 zostanie uchylona.

Przed głosowaniem zabrał głos pos. **Dubanowicz** (Chrz. Nar.), który w imieniu swego klubu postawił wniosek o wyrażenie p. marszałkowi votum nieufności, motywując nieformalnością prowadzenia sprawy od początku i stronniczością prezydium Sejmu.

Ze względów regulaminowych zaproponował p. marszałek Izbie po zatwierdzeniu ustawy o reformie rolnej, zamknięcie posiedzenia oraz odbycie następnego dnia o godz. 4-tej po południu, na co się Izba zgodziła.

W głosowaniu 164 posłów przeciw 103 oświadczyło się za sprzecznością, zachodzącą między art. 26 a poprawką Z. L. N. do tego artykułu, wobec czego poprawka upadła.

Następnie 200 głosami przeciw 90 przy 12 nieważnych przyjęto w imiennym głosowaniu całą ustawę w trzecim czytaniu.

W związku z tem przyjęto rezolucję pos. **Niskiego** (PPS), wzywającą rząd, aby wyasygnował dla Państwowego Banku Rolnego 50 milionów złotych na kredyty krótko- i długoterminowe, związane z przeprowadzeniem reformy rolnej dla bezrolnych i małorolnych.

Popołudniowe posiedzenie Sejmu otworzył p. wicemarszałek **Moraczewski**, który oświadczył, że na pierwszym punkcie porządku dziennego jest wniosek posła **Dubanowicza** o votum nieufności dla p. marszałka

Pos. **Dubanowicz** wniósł o głosowanie imienne, czemu jednakże ze względów regulaminowych sprzeciwił się p. wicemarszałek **Moraczewski**, i zarządził głosowanie zwykłe przez powstanie.

Za wnioskiem pos. **Dubanowicza** (Chrz. Nar.) głosował tylko jego klub i kilku posłów ze Zw. Lud. Nar. Wniosek upadł.

Następnie Izba zatwierdziła cały szereg spraw natury czysto gospodarczej a więc zatwierdziła poprawki Senatu do noweli do ustawy o monopolu spirytusowym i m. i. odrzuciła poprawkę Senatu, podnoszącą dochody samorządu z 80 gr. do 1 zł. od litra spirytusu.

Przyjęto w trzecim czytaniu nowelę do ustawy o pracy młodocianych i kobiet. Również w trzecim czytaniu przyjęto ustawę o dodatkowym kredycie dla M. S. Z. na rok 1925.

Ustawę o zawieszeniu rozporządzenia Prezydenta Rzplitej w sprawie przedsiębiorstwa kolei zatwierdzono na wniosek pos. **Kapelińskiego** (Wyzw.) w ten sposób, że rozporządzenie Prezydenta zostało całkowicie uchylone. Dalej, przyjęto jedyną poprawkę Senatu do ustawy o ulgach dla kapitału.

Po przyjęciu do wiadomości złożonego przez pos. **Szyjera** (kl. żyd.) sprawozdania komisji dla zbadania stosunków w kasach chorych w Białymstoku i Grodnie, Izba uchwaliła rezolucję wzywającą ministra pracy do usunięcia niedomagania stwierdzonych przez komisję.

Następnie uchwalono wezwać rząd, by jak najrychlej przedłożył projekt jednolitej ustawy egzekutywnej dla całego państwa i zapewnił w okręgu lwowskiej izby skarbowej należyte wykonywanie ustaw i rozporządzeń.

Zatwierdzono poprawki Senatu do ustawy o przerachowaniu zobowiązań skarbu z tytułu pożyczek państwowych.

Uchwalono rezolucję, wzywającą rząd do przedłożenia ustawy o doprowadzeniu do normalnego stanu istniejących dróg i mostów, i zabezpieczeniu na ten cel potrzebnych funduszy.

Wreszcie przyjęto rezolucję, wzywającą rząd, by uregulował nieuporządkowane dotychczas stosunki rolne na terenie puszczy Kurpiowskiej.

Na tem posiedzenie zamknięto, przyczem p. wicemarszałek **Moraczewski** oświadczył, że następane posiedzenie odbędzie się nie wcześniej jak dnia 29. września, o czem postowie będą specjalnie zawiadomieni.

Kto głosował za reformą rolną i przeciw reformie rolnej?

Warszawa, 21. 7. (Tel. wł.)

Analiza wczorajszego głosowania nad reformą rolną wykazuje, że Związek Ludowo-Narodowy w ogromnej większości wypowiedział się za ustawą, jednak 8 członków tego klubu, ziemian, głosowało przeciw ustawie; jeden zaś oddał kartkę białą.

W całości za ustawą wypowiedziała się Chrześcijańska Demokracja, Piast, P. P. S. i Klub Pracy.

Klub Narod. Partji Robotniczej zajął dość chytre stanowisko: zasadniczo nikt nie oświadczył się przeciw ustawie, nikt z enperowców nie oddał białych kartek, ale... lista obecnych świeciła pustkami.

Kilkunastu żydów opowiedziało się za ustawą, reszta nie głosowała wcale.

Wielcy rolnicy, t. j. Klub Chrześcijański Narodowy, Ukraińcy, Białorusini, Niemcy, grupa Wojewódzkiego i Okonia — wszyscy oświadczyli się przeciw ustawie o reformie rolnej.

„Wyzwolenie“ zawsze buszujące i zawsze pokraczne zajęło aż 4 różne stanowiska. Za ustawą głosowało 5 wyzwolenców, przeciw — 25-ciu, 3 oddało białe kartki, zaś 14 posłów nie zajęło żadnego stanowiska.

Podobnie było i z grupą pos. **Bryla**. Jeden brylowiec oświadczył się za ustawą, 5 oddało białe kartki, a reszta wcale nie głosowała.

Polskie samoloty w drodze naokoło Europy.

Le Bourges, 20 7 PAT. Trzy polskie eskadry lotnicze odleciały wczoraj o godzinie 11 z Lyonu i przybyły o godz. 15.40 na lotnisko w Bron. Grupa samolotów kierowanych przez majora **Gilewicza**, majora **Praussa** i majora **Krzyżkowskiego** wyleciały dziś w południe z Bron do Turynu.

Studenci w walce o reformę studiów prawnych.

W Krakowie odbył się zjazd kół prowincjonalnych młodzieży uniwersyteckiej. Przeprowadzono bardzo obszerną dyskusję nad koniecznością reformy studiów prawnych. Rezolucje domagają się rozbięcia dzisiejszego fakultetu oraz szerszego traktowania szeregu nauk jak socjologii i kryminologii.

Mają wykreślać granicę portu gdańskiego.

Gdańsk, 20 7 PAT. Wczoraj rano przybyła tu komisja, delegowana przez Radę Ligi Narodów. Komisja ta w myśl polecenia Ligi Narodów ma przeprowadzić w Gdańsku studia w sprawie wykreślenia granic portu gdańskiego. O godzinie 11 przed południem członkowie komisji złożyli wizytę generalnemu komisarzowi Rzeczypospolitej Polskiej w Gdańsku p. **Strasburgerowi**, po pol. zaś zwiedzili szczegółowo port gdański. Komisja zabawi w Gdańsku kilka dni.

Odpowiedź niemiecka już doręczona.

Paryż, 20 7 PAT. Odpowiedź niemiecka na notę francuska w sprawie paktu bezpieczeństwa została dziś doręczona **Briandowi** i będzie ogłoszona we środę.

Kongres robotniczy.

Wiedeń, 20 7 PAT. „Son u. Montags Ztg.“ donosi z Londynu, że kongres generalny robotników tkackich odbył wczoraj doroczne zgromadzenie, na którym uchwalono rezolucję aby dnia 21 bm. przystąpić do strajku, jeżeli pracodawcy nie przyjmą postulatów robotniczych — w sprawie podwyżki płac. W tym wypadku strajkować będzie 250 tysięcy robotników.

Reforma rolna a prawa wierzycieli hipotecznych.

Warszawa, 18 lipca 1925.

Ci, którzy uznali, że dla zbawienia Polski jest rzeczą konieczną, by nowa ustawa o wykonaniu reformy rolnej, jeszcze przed ferjami sejmowymi była uchwalona, nie przewidzieli zapewne skutków tego gwałtownego pośpiechu. Świętą rację mieli starożytni Rzymianie, trzymając się zasady „*festina lente*“ (śpiesz się powoli). P. **Witos** jednak nie zbyt zagłębiał się w prawdy rzymskie i na tem tracił. Bo reforma rolna nie może jakoś dojść do skutku mimo, że i marszałek Sejmu p. **Rataj** (Piastowiec) i rząd i stronnictwo „*Piasta*“ robili i robią wszelkie wysiłki a nawet ponoszą ofiary, aby jednak swój pomysł reformy rolnej przeprowadzić. Zdawało się, że wszystko pójdzie gładko. „*Piastowcy*“ zdołali dla swego planu pozyskać i socjalistów z lewicy i narodowych demokratów z prawicy, okupili znacznymi ustępstwami zgodę „*Wyzwolenia*“, a mimo to sprawa idzie jak po grudzie. Po ustaniu obstrukcji „*Wyzwolenia*“ wybucha coraz to nowa obstrukcja ze strony jakiejś grupy lewicy. A więc raz Rusini, to znów Białorusini, to brylowcy, to wreszcie komuniści dają na sali popisy. Bicie w pulpity — to stały już akompanjament przy głosowaniu drażliwych postanowień ustawy. Chóralne popisy pp. **Wojewódkich**, **Chruckich** i **Taraszkiewiczów** śpiewających „o cześć wam panowie...“ i „*Ne pora Lachom służyty...*“ już nikogo nie dziwią. Syrena automobilowa również nie zrobiła wielkiego wrażenia, bo p. **Rataj**, tolerując przez 3 lata wybryki radykałów przyzwyczaił już posłów do tego, że chwilami sala posiedzeń robi wrażenie jakiejś karczmy. Ale p. **Rataj** doczekał się tego, czego chyba najmniej się spodziewał, a mianowicie awantury, jaką dziś sami „*Piastowcy*“ urządzili na sali. Uchwalano mianowicie poprawkę, na mocy której wierzyciele wywłaszczonego obszarnika mają prawo do poszukiwania swoich pretensyj na nowonabytych, o ileby wartość szacunkowa gruntu nie wystarczała na pokrycie zobowiązań. Przepis ten, zgodny z konstytucją i chroniący przed stratami wierzycieli hipotecznych, wywołał wybuch furji na ławach lewicy i „*Piasta*“. Autorowie nowego projektu ustawy tak ułożyli projekt, by szacunek ziemi był jak najmniejszy, a co za tem idzie, by grunta wywłaszczone były jak najtańsze. Zamiar taki z punktu widzenia chłopków jest może chwalebny, ale sprzeczny z zasadami uczciwości, boć nie wolno nikomu konfiskować jego majątku bez należytego odszkodowania. Nie może zaś być mowy o na-

leżnej zapłacie, jeśli grunta szacuje się poniżej ich wartości. Gdyby nawet zgodzić się z tem, że obszarnik musi ponieść przy wywłaszczeniu straty — to jednak nigdy nie można dopuścić do tego, by wierzyciele hipoteczni również straty ponieśli. Na hipotekach lokowali oszczędności i nietylko ludzie zamożni, ale nieraz niezamożni, którzy albo wprost dawali pieniądze na hipotekę albo też oszczędności swoje lokowali w instytucjach finansowych, które dawały kredyt hipoteczny, stosownie do wartości danego przedmiotu hipoteką obciążonego. Przy wartości szacunkowej poniżej wartości faktycznej, wierzyciele tacy ponieśliby straty niezamierzonych i niesprawiedliwych. Tego zrozumieć nie chcą włościanie i przeciwko zabezpieczeniu praw wierzycieli hipotecznych podnoszą wielki alarm.

Za tego rodzaju zagwarantowaniem praw wierzycieli oświadczyła się Chrześcijańska Demokracja, która w sprawie reformy rolnej nie może się w myśl swoich zasad kierować egoistycznym interesem chłopca czy obszarnika, ale stoi na zasadach słuszności i sprawiedliwości, a interes państwa musi dla niej być rozstrzygającym momentem przy wszelkich decyzjach. To stanowisko Chrześcijańskiej Demokracji rozstrzygnęło przy uchwalaniu poprawki w sprawie wierzycieli hipotecznych. Próbowano skłonić Klub Ch. D. do zmiany tego stanowiska. To się jednak nie udało. Stał to wzburze nie „*Piastowcy*“, którzy tylko interes klasowy mają na oku.

Wskutek obstrukcji, wywołanej uchwaleniem omawianej poprawki — musiano przerwać dalsze głosowanie nad reformą rolną, odkładając je do przyszłego tygodnia. Obawiać się jednak trzeba, że i w przyszłym tygodniu obrady nie będą spokojne. Jest jeszcze zgłoszonych kilka poprawek, które wywołają duże protesty. Podobno prezydium Sejmu zdecydowane jest bezwzględnie złamać obstrukcję i doprowadzić do ostatecznego uchwalenia ustawy w trzecim czytaniu.

O konieczności reformy rolnej nikt, komu dobro państwa leży na sercu, nie wątpi. Należy jednak nawet w takiej ustawie, która częściowo sprzeciwia się zasadzie prawa własności, zachować pewien umiar w naruszaniu tego prawa. Naruszenie to, przewidziane zresztą konstytucją, nie może być równoznaczne z konfiskatą. O tem winni pamiętać również i „*Piastowcy*“, którzy tak często lubią deklamować o praworządności.

Zabrzeski.

Bulsa wody kwiatołowe wszędzie do nabycia.

Propaganda.

Skutki wojny bibułowej podczas wielkiej zawieruchy, stopy ulotek odbitych w Niemczech i w Rosji, agitacja drukowana, niesiona przez bolszewizm na bagnietach, oczarowała świat współczesny i wsączyła w niego wiarę, że czernidłem można najskuteczniej zdołować umysły i podbijać ludzi, kraje, przestrzenie, znacznie korzystniej, niż armatami. Na zgłiszczach pożogi światowej, na płaszczyznach, zasadzanych drzewem oliwnym, utrzymała się wszakże propaganda, jedna z broni zdobywczych, przywdziana wszakże w strój karności odświętnej. Ma ona szerzyć zapewnienia pokojowe, sfabrykowane w gabinetach urzędowych, ma odsłaniać rąbek tęczy pogodzenia wszystkich i wszystkiego, ma być zapachem rzetelności, uczciwości potęg doczesnych. Ci, co nią posługują się, wiedzą jaki miała początek. Przecież wyrosła z kłamstwa, z nienawiści, z chęci ukrycia istotności i miała służyć za równie dobry oręż rozkładowy, jak gaz trujący czy zabójczy szrapnel. Dostawszy się w ręce różnych pigmejczyków, maleństw, udających wiarę w doniosłość swojej rzemieślniczej twórczości zamknęła się w muszli gminnego konwencjonalizmu i poszła na zbroczka kłamstwa.

Dzisiejsza propaganda jest jedną z form dyplomatycznych metod walki, daleką od wszelkich ideowych pobudek. I właśnie to ściągło ją na niższe i uczyniło dziedziczką wojennych oddźwięków. Gdyby starano się o zbliżenie narodów za pomocą przekładów literackich, wymiany oświatowej, dużego uwielbienia dla sztuki i pierwiastków duchowych, znalazłoby podstawę do budowania ścisłego pożycia między ludami. Tymczasem propaganda robi się przeważnie w sposób warsztatowy, na zamówienie, przedstawia obrazek spienionej mydliny, używanej w miarę potrzeby. Jej karmią jest zwykle gminna wykretność, djalektyka, przesuująca się po ruchomych schodach umysłowych wybiegów, jest chęć wykazania, że ten czy ów naród ma słusność i niby baranek, obdzierany ze skóry, woła, przekonywa i dowodzi, jest pragnienie zrobienia z czarnego białego, a z białego czarnego... Propaganda — jednym słowem — zaprzęga się w dyśzał służby państwowej i z porywu ducha stała się mechanizmem zbiurokratyzowanym. Najbardziej odczuwa się spalenie jej celów u nas, gdzie byle referent czy źle upieczony urzędnik próbuje sił swoich na polu, dopominając się o temperament, lotność, rozum i znawstwo psychologii narodów.

Przeważnie propaganda nasza, złożona w dłoń nieodpowiednie, wysliznęła

Po zbrodni na ulicach Warszawy.

Stan zdrowia rannych policjantów w ub. piątek w Warszawie w walce z terrorystami komunistycznymi poprawia się. Przekazano im po 100 i 200 zł. prócz tego przedstawieni zostaną do krzyża zasługi.

Tak samo do krzyża zasługi przedstawiony zostanie zamordowany post. Wittman. Rodziną zabitego zaopiekują się władze rządowe.

Krzyż zasługi otrzymać mają również i niektórzy inni policjanci oraz cywili, biorący udział w ściganiu bandytów.

Policja polityczna, która obecnie prowadzi w tej sprawie dalsze dochodzenie ustaliła, że Kniewski i Turowicz faktycznie należeli do organizacji komunistycznej, stwierdzono przytem iż nie przestali oni należeć i do partii P. P. S. Są pewne poszlaki, iż obaj oni należeli jednocześnie do bojówek komunistycznych i pepesowskich. Podobno mieli oni wypełniać pewne role bojowo-terrorystyczne przy niedoszłym strajku rolnym...

W mieszkaniu komunisty Kniewskiego przy ul. Bema 72, wczoraj podczas rewizji znaleziono mnóstwo agitacyjnych świstków i broszur komunistycznych (także w sprawie strajku rolnego), jeszcze jeden nowy rewolwer oraz mnóstwo nabożów.

Kniewski i Turowicz siedzieli już po kilka lat w więzieniu za agitację i działalność komunistyczną. Co do osoby trzeciego bandyty Rutkowskiego, to szczegółowe dane co do niego nie zostały jeszcze zebrane.

Prócz konia, post. Igielskiego, zabite zostały jeszcze dwa konie, poranione w onegdajszym strzelaninie: koń od dorożki, na której uciekali bandyci i jeden z koni, znajdujących się na podwórzu domu, gdzie bandyci zostali ujęci.

Pogrzeb zabitego post. ś. p. Witmana odbędzie się we wtorek, w godzinach porannych na koszt rządu. Również na koszt rządu pochowany zostanie student ś. p. Kempner.

Szczegóły oberwania się chmury w Mszczonowie.

Szalona ulewa, która w ub. piątek nawiedziła Mszczonów i okolice wiojski, największe szkody poczyniła w młynach, zalając je, bowiem poniszczyła zapasy mąki, zboża i urządzenia młyńskie, oraz urządzenia mieszkań właścicieli młynów.

W Mszczonowie, gdzie szalała największa ulewa, oprócz zerwania mostów i zalania kilku domów niżej położonych nie wyrządziła ona większych szkód, natomiast we wsi Grabce pod Mszczonowem ogromny napór wody przerwał wszystkie tamy i groble, zniszczył całe prawie urządzenie młyna, burząc przytem połowę domu, w którym zamieszki-

wał właściciel młyna i unosząc wszystko co było na drodze. Na ulicy Mostowej w Żyrardowie wylew podmył most tak, że musiano ruch kołowy i pieszy co czasu naprawy wstrzymać, kierując przez inną ulicę. W dalszych okolicach Żyrardowa, w Wiskitkach i Oryszewie, woda zalała na znacznej przestrzeni łąki, unosząc siano i zboże skoszone na roli. Wylew trwał zaledwie kilka godzin, już bowiem o godz. 11 wieczorem woda zaczęła opadać, a wczoraj nad ranem z miejsc zalanych woda zupełnie ustąpiła, pozostawiając tylko po sobie ślady zniszczenia.

wypowiadowany komplement otacza się girlandami rozświetlonej reklamy i wpiera w bezkrytyczną powszechność mniemanie, że sami odruchowo narzekając na stosunki, własne gniazdo bezczęścimy, gniazdo, u którego podstawy wznosił kapliczkę uczciwy podróżny z zachodu!! Kląniamy się tym ambrozyskim zachwytem ugoszczonych u nas ciekawskich z dalekich krain i pieścimy ich frazeologią, jak pieścili się dawni Polacy rozczulającymi słowami Bernardina de St. Pierre lub innych smakoszy, zabłąkanych nad brzegami Wisły. Oczywiście, rząd kwapi się o rozpowszechnianie podobnych pochwał, aby mieć dokument w rękę i nim

— Niech djabli porwą takie posady — rzekł Karge, ożywiając się nagle — co ona z tego ma? Pozdawała wszystkie egzamina, zna expedite pięć języków, była nawet kierowniczką rządowych kursów wakacyjnych, i teraz zato w najlepszym domu dadzą jej, obok utrzymania, pięćdziesiąt marek miesięcznie. To dla kobiety wystarczy akurat na suknie i na trzewiki. Odłożyć z tego nie można nic, na starość jest się zupełnie bez zabezpieczenia. Zresztą bębny ciągle podrastają i co parę lat trzeba szukać nowej guwernerki. To także do przyjemności nie należy. A potem ta niewola. U nas guwernerki w pewnych domach traktuje się jak służącą. Wyobraź pan sobie, że gdy miała wstąpić do hrabiów Miączyńskich, stawiano jej za warunek, że tylko co drugą niedzielę może wychodzić.

Tu Karge począł się śmiać gorzko i zjadliwie, podczas gdy hrabia doskonale udawał oburzenie.

— Porozumieliśmy się z Mary i postanowiliśmy jak najprędzej stanąć na własnych nogach. Ja jestem dysponentem fabryki maszyn rolniczych a właścicielką jej domu komisowego. Pragnąłbym się usamodzielnic, lecz do tego brak mi jeszcze kapitału. Mam już coś, ale to nie wystarczy. Nakłoniłem więc moją narzeczoną, aby wstąpiła do Olimpij. Tu dostaje, co prawda wyjątkowo, trzydziści pięć marek za wieczór, co uczyni na miesiąc przeszło tysiąc marek. Dużo z tego idzie na toalety, ale większa część do szparakasy. Za sześć albo za dziesięć miesięcy ja się ukłonię mojemu pryncypałowi, który mnie pod psem płaci, a Mary pożegna się z szantaniem. Otworzę na własną rękę dom komisowy, a w Bogu

— Dziwny przypadek — rzekł hrabia jakby do siebie. — Ja dziś właśnie podjąłem większą landszafkę, aby zacząć z temi pieniędzmi w jakikolwiek sposób operować. Miałem zamiar wstąpić do większej fabryki lub przedsiębiorstwa jako wspólnik. Pański projekt co do domu komisowego maszyn rolniczych bardzo mi się podoba, bo sam jestem agronomem i na tem się rozumiem. Zgadzasz się pan w zasadzie na spółkę ze mną? Pan dajesz swoje doświadczenie i pracę, a ja kapitał, i to w danym razie wcale poważny.

Przy tych słowach hrabia śmiejąc się wyjął portfel i przepuścił przez palce brzegi trzydziestu biletów tysiącmarkowych.

Policzki Kargego pokryły się ciemną purpurą a oczy nabrały fosforycznego blasku. Ujął wyciągniętą rękę hrabiego i serdecznie ją uściśnił.

— Pańską propozycję gotów jestem przyjąć z największą wdzięcznością. Szukałem ja wspólnika, i tak i owak, ale przy obecnej stagnacji trudno było o człowieka, aby się na taki krok zdecydował. Niejeden woli w banku trzymać pieniądze na cztery procent, niż z interesu ciągnąć dwadzieścia.

— Zatem sprawa załatwiona. Na pański plan z góry się zgadzam i jutro mo-

zastania się, niby gładem bezpieczeństwa na wypadek wstrząśnięcia jego położenia. Uderza tedy prasa w dzwoni i woła: patrzcie, jak nas chwala, patrzcie, już mają do nas zaufanie, patrzcie, jak w Polsce ład, porządek i dobrobyt posuwają się naprzód! Rozgoryczony patryjota, widzący liczne plamy na słońcu kraju, zaczyna obawiać się, czy nie skrzywdził swoich i zbyt głęboko nie zapuszczał ostrza krytyki w trzewia ziomek. Jak to? Uniesienia, zachwyty, wytrząsają z rękawa obcy, czyżbyśmy nie chorowali zatem na nadczułość w wysledzaniu wad i groźnych objawów? Zjeżdżają tedy do nas różni przedsiębiorcy, zrzeszenia, organizacje, wiwatują na bankietach, pozwalają się interwiewować, wytrząsają niby z rękawa wyrazy najwyższego uznania i my tę nieraz zamówioną i umyślnie urządzoną manifestację bierzemy za dobrą monetę, nie spostrzegłszy się nawet, że z własnej kieszeni zapłaciliśmy karmelkowe czułości.

Pod tym względem prasa nasza przyczynia się do szerzenia nieodpowiedzialnej bezmyślności. Niedawno, bawiła w Polsce wycieczka przemysłowców angielskich, członków londyńskiej Izby gmin.

każdy chwali!

St. Brandowski.

77

Tomasz Skower i jego córka.

Powieść w 3 częściach.

Część I i II spisana według bydgoskich i poznańskich aktów kryminalnych, część III według pamiętnika Marij Skower.

(Ciąg dalszy)

Karge słuchał tych pochwał zupełnie obojętnie, a przynajmniej ani jednym drgnieniem oka nie zdradzał się, aby mu one sprawiały przyjemność.

— Uważam sobie nawet za obowiązek przeprosić pana za coś, — mówił hrabia dalej ujmując Kargego za rękę i ściskając ją serdecznie.

— Za co?

— Zwróciłem się do dyrektora Grossbergera z prośbą, aby miss Mary zaprosił do naszego towarzystwa. Spotkała nas jednak odmowa. Widocznie miss Mary fałszywie zrozumiała moje zaprosiny. Mogę pana zapewnić, że na chwilę nie byłbym zapomnieli o szacunku, należnym kobiecie z jej wykształceniem i z jej inteligencją. Ukazanie się jej tu byłbym wprost uważał za zaszczyt nam wyrządzony.

Karge słuchał uważnie, ale milczał ciągle.

— Cóż za powody skłoniły miss Mary do poświęcenia się tej właśnie karierze? Przecież kobieta, jak słyszałem, z dyplomami nauczycielskimi i znająca tyle języków znalazłaby miejsce w pierwszorzędnym domu jako wychowawczyni.

zemy zawrzeć kontrakt. Dają panu na to słowo, którego pod żadnym warunkiem nie cofnę.

I znów wyciągnął rękę do Kargego, którą ten długo i z głęboką wdzięcznością zatrzymał w swej dłoni.

— Mary nie będzie się posiadała z radości, gdy się dowie o tem — rzekł Karge. — Ona z taką niechęcią i tylko ulegając mej woli występuje w tej speluncie.

— Idź jej pan powiedz o naszym układzie — rzucił hrabia.

Karge wstał z krzesła.

— Może pan pozwoli, że ją do nas przyprowadzę? — zapytał.

— Mówiłem już panu, że jej towarzystwo byłoby dla nas zaszczytem.

Karge oddalił się a hrabia z radosnego wzruszenia począł się chłodzić serwetą.

— Za parę minut — rzekł z tryumfem do swych towarzyszy — siedzie przy naszym stoliku miss Mary. Co przyrzekłem, tego potrafię i dotrzymać.

Konopacki lypnął oczyma.

— A mówiłem ci Jasiu, że ino tysiącmarkami zaświecić potrzeba, aby ta virtus non consumata przysiadła się do nas na szampana i na inną szeroką zabawę. Boję się tylko, czy ten młody kupler nie zdrze cię zanadto. Bo to on poszedł po nią, nieprawda?

W oczach hrabiego błysnęły gniew i wściekłość.

— Stępek, jeśli jedno nieprzyzwoite a choćby tylko dwuznaczne słowo wypuścisz z pyska, to ci butelka łeb rozbije.

Konopacki wciągnął głowę między ramiona. Widział, że hrabia rzecz bierze serio i postanowił odpowiednio do tego się zachowywać.

(Ciąg dalszy nastąpi)

Z KRAJU.

Słońm stolica województwa Nowogrodzkiego.

Komitet polityczny Rady ministrów postanowił ostatecznie przedstawić Radzie ministrów wnioski o przeniesienie stolicy województwa nowogrodzkiego z Nowogrodka do Słonima.

Sprawa Muraszki.

W tych dniach sędzia sądu okręgowego wileńskiego Jochewicz wręczył zabójcy Bagińskiego i Wieczorkiewicz, Józefowi Muraszce w więzieniu w Łukiszkach akt oskarżenia.

Jeden z obrońców Muraszki, adw. dr. Szurlej, przybył do Wilna celem odbycia ze swoim klientem pierwszej konferencji.

Student odpowiada przed sądem za szpiegostwo.

Warszawski sąd okręgowy rozpatrywał sprawę o szpiegostwo (art. 111 cz. 1 k. k.). Oskarżonym był Ignacy Mierzejewski, b. urzędnik państwowy, student medycyny uniwersytetu warszawskiego. Cała rozprawa odbywała się przy drzwiach zamkniętych.

Sąd okręgowy skazał Mierzejewskiego za szpiegostwo na cztery lata ciężkiego więzienia.

Antypaństwowe knowania posłów komunistycznych.

„Wiek Nowy“ donosi, iż grupa posłów komunistycznych w Sejmie rozrzuciła w powiecie słonimskim odezwy odbitek wniosków komunistycznych w Sejmie w sprawie podziału ziemi między robotników rolnych i inne odezwy, nawołujące poborowych włościan i robotników do zbrojnego wystąpienia przeciw państwu i do dezercji.

Wyprawy sow. bandytów na kresy.

Według wiadomości z pogranicza so wieckiego, władze sowieckie w Homlu wyprawiły przed kilku dniami cztery bandy dewersyjne w kierunku Polesia polskiego. Każda z tych band składa się z 65 ludzi, wyposażone w dwa karabiny maszynowe, dwa karabiny ręczne i granaty. Do bandy wcieleni są wywiadowcy.

Katastrofa automobilowa.

Dnia 20 b. m. na drodze pomiędzy Rykami a Dęblinem zdarzyły się dwa samochody. Skutek zderzenia był straszny, jeden z samochodów wpadł do rowu. Ośm osób odniosło bardzo ciężkie rany.

Alina Prus-Krzemińska.

Romans Anny Ławniczakowej.

(NOWELA)

(Ciąg dalszy)

Bardzo Hancyne serce ujął sobie młody małżonek, kiedy podczas przenosin doradził, żeby Ulankę do siebie zabrała. Okrutnie żał jej było zostawić siostrę pod dachem macochy, ale prosić nie śmiała. To też uczucie głębokiej wdzięczności skojarzyło się od pierwszej chwili ich wspólnego życia, z imieniem i osobą męża, który w sercu jej po Bogu pierwsze otąd miał zająć miejsce. Czy to było kochanie, nad tem się Hanka zastanawiać nie zdążyła.

Może jej to wcale do głowy nie przyszło, a jeśli przyszło, może znalazła sobie coś lepszego, coś szczytniejszego, niż to, co ludzie tak lekkomyślnie miłością nazywać zwykli.

II.

— Wasyyl!... Waasyyl!...
— Czego?...

Z konarów rosochatej jabłoni, dosłownie oblepionej wczesnym jesiennym owocem, wychylił się chłopak o bardzo młodej, bardzo urodziwej twarzy.

Z pod szarej czapki rosyjskiego jeńca, zgarbniałej junacko na tył głowy, wysuwały się pasemka złotych, od potu wilgotnych włosów, para ślicznych niebieskich oczu zawisła pytająco na twarzy Ulanki Kobiółówny.

— Czego? — mówiła, przedrzeźniając — ano tego, że już tych jabłek dzisiaj obrywać nie będziesz. Przyszedł tele-

Wielkie plany rozbudowy Gdyni jako miasta.

Dowiadujemy się, że plany rozbudowy Gdyni jako portu i jako miejsca kuracyjnego zostaną teraz wreszcie urzeczywistnione. Jak na razie planowane jest rozbudowanie Gdyni jako miasta portowego o 60.000 mieszkańców a zatem rozpoczyna się w najbliższym czasie prace kanalizacyjne, przy budowie ulic oraz przy ewentualnym wprowadzeniu komunikacji tramwajowej, która z czasem ma łączyć nie tylko Puck ale i Hel z Gdynią. Na pierwszy plan wysunięto projekt budowy szkoły siedmioklasowej, z drobnych datków działwy z całej Polski — dalej projektowane jest od-

wołanie się do zarządów miast, aby każde z nich zbudowało przynajmniej jedną ulicę.

Projektem rozbudowy Gdyni zainteresowani są podobno również Amerykanie, którzy zamierzają nabywać w Gdyni grunta i rozpocząć budowę wili i kamienic, magazynów ewentualnie i stoczni. Zrealizowaniem projektów zajmuje się gorliwie Związek Celowej Eksploatacji Wybrzeża, które odbyło przed kilku dniami pod przewodnictwem starosty Lipskiego bardzo ważne posiedzenie. Rząd polski udzieli niewątpliwie inicjatorom projektu tego pełne poparcie.

Samochód wjechał w tłum publiczności.

Cztery osoby poranione. — Kierowca niewinnie obity.

W ub. sobotę w Warszawie w pobliżu dworca Wschodniego, pędząca ulica Targowa doróżka samochodowa wpadła całym impetem na tłum publiczności, przechodzący jezdnie w stronę dworca. Z najechanych przechodniów 4 osoby odniosły liczne obrażenia cielesne, tak że musiano wezwać Pogotowie ratunkowe.

No pomoc kierowcy nadbiegł posturkowy Buczyński, który wyciągnął z rąk publiczności pobitego kierowcę i odwiózł go do komisariatu. Kalinowski tłumaczył się, że winy wypadku nie ponosi, gdyż na znak policjanta usiłował samochód wstrzymać, lecz w ostatniej chwili hamulec odmówił mu posłuszeństwa.

Humor zagraniczny.

Gorliwy policjant.

— Panie! Niech się pan nie chowa, proszę wyjść i podać swoje nazwisko.

Wszystko w swoim czasie.

- Co ci się stało, że kulejesz?
- Gwóźdź włożył mi w podeszwę.
- Dla czego nie wyjmiesz go.
- Co! podczas przerwy obiadowej?

Posel J. Baczewski w Warszawie.

Od azeregu dni bawi w Warszawie poseł polski na sejm pruski, p. J. Baczewski.

Złot sokołstwa kresowego.

Dnia 2 sierpnia odbędzie się w Wilnie zlot sokołów województwa wileńskiego, który będzie próbą jeneralną sprawności Sokolstwa kresowego przed mającym się odbyć w Warszawie zlotem wszechpolskim.

O rozwój uzdrowisk i lotnisk.

Polski Związek turystyczny w Krakowie rozpiął ankietę do właścicieli zakładów, pensjonatów i hoteli w miejscach kuracyjnych i wypoczynkowych, celem której jest sprecyzowanie braków z jakimi walczą nasze uzdrowiska i lotniska, oraz ich najpilniejszych potrzeb. Związek zwróci się z tym kwestionariuszem również do publiczności i lekarzy zdrojowych.

Deficyty we wschodnich powiatach.

Deficyty powiatów ziem wileńskich są bardzo znaczne. W oszmiańskim dochodzi on 30 proc. w wileńskim, działuńskim i dunilowickim ponad 40 proc. Powstały one przeważnie z obowiązku pokrywania 1/4 utrzymania policji. P. delegat rządu w Wilnie Raczkiewicz zwrócić się musiał do p. ministra spraw wewn Raczkiewicza o zwolnienie samorządów od tych ciężarów. Czy ta protekcja wystarczy?

Oszczędność wśród młodzieży.

W przyszłym roku szkolnym, to jest 1925-26 we wszystkich szkołach tak powszechnych, jak i prywatnych zostanie wprowadzone oszczędnościowe kasy Szewczyka, przyczem dzieci obowiązkowo będą składać tygodniowo, chociaż minimalne sumy.

Ruch tramwajowy w Warszawie.

Warszawa dziennie uruchamia około 350 wozów tramwajowych, z komunikacji zaś tramwajowej korzysta obecnie około 550 tysięcy pasażerów dziennie, każdy wóz tramwajowy przewozi codziennie przeciętnie przeszło 1500 osób.

Bezrobocie w Katowicach.

W tygodniu od 9-go do 15-go b. m. liczba bezrobotnych wrosła o 953 osoby i wynosi z d. 16 b. m. 16 396 osoby w obwodzie m. Katowic.

gram, masz jechać po gospodarza; na urlop przyjeżdża...

— To... gospodyni też pojedą?...
— Hale! gospodyni!... Gospodyni na gwałt na placek mełą — mówiła, zniższy głos „żeby czasem jaki skieber nie posłyszał“... — Złaz jeno, złaz, i szykuj bryczkę. A zabierz derę do okrycia siedzenia. Taki podoficer ci ta na gołym snopie nie pojedzie...

Ulisia Kobiółówna, trzynastoletnia siostra Anny Ławniczakowej, była typem wiejskiego podlotka-halamuchy.

Uroda jej, mająca w sobie coś chłopczęcego, nie była w niczem podobna do urody Hanki. Dziewczyna żywa i z natury śmiała do wszystkich, w głowie pełnej figlów, miała już wrodzony ten spryt kobiecy, mówiła o umyśle giętkim i przenikliwym. Nabyła też pewnego „doświadczenia“ w pozyciu z chytrą, nie szczerą dla nich macochą, więc bystro i krytycznie patrzyła wkoło siebie, tworząc wnioski, któremi nie lubiła dzielić się z nikim. Dla szwagra miała respekt, każdej chwili gotów do wycofania; siostrę traktowała z koleżeńską poufałością. Kochała ją ogromnie. Może tem więcej, że tak bardzo różniły się obie.

W tej życie dzwoniło jak potok na przedwiośniu, tamta — zamknięta w sobie, cicha, nawet akcent miała jakiś inny, i tak jak młodsza siostra radzić sobie z ludźmi nie umiała.

Potraktowany z góry Wasyl, otworzył usta, chciał coś powiedzieć jeszcze, lecz modra spódniczka migała już daleko pomiędzy wierzbami nad stawkiem, i rozpoczęło się na różne tony modulowane, pieszczotliwe zwabianie łatwowiernych kaczek, ażeby następnie jednej z nich łeb ukreślić na czarnej dla Stacha.

Jeniec zamyslił się; ułamał gałązkę, pogryzł ją w drobne kawałki, splunął,

i zaczął schodzić po drabce, nie śpiesząc się wcale. Pod drzewem stała wanienska pełna czerwonozłoty grawensteinerów, wysypał do niej, co miał w koszyku, ujął za ucha i do domu zaniósł.

W obszernej, schludnej sieni, od strony podwórza, w kącie za wejściem na poddasze, stały żarna. Hanka meła obróconą plecami do drzwi wchodowych. W półmroku sionki, jaśniała na niej uwolniona ze spencerka, cienka biała koszula, perkalowa spódniczka razem z fartuchem, podniesiona była poniżej talji czerwoną taśmą, „podkaską“ albo „wielniakiem“ u nas zwaną, odstawiając daleko po za kostkę, smukłe, bosc nogi, w domowych trepkach z zielonego filcu.

Żarna warczały; drobna, opalona ręka mocno obejmowała drążek osadzony w okrągłym, płaskim kamieniu, wprawiając go w ruch miarowy. Gruba, żółtawo mąka, przeznaczona na kołacz dla Stacha, sypała się skąpym promieniem w podstawioną pod żarna miskę.

Gdy Wasyl do izby kosz z jabłkami wniósł, młoda kobieta odwróciła głowę. Fioletowe oczy, tajemnego niepokoju pełne, zawisły na twarzy jeńca, jak gdyby o coś pytać, coś wybadać chciały, ale chłopak wszedł i wyszedł, z uśmiechem pełnym gorczy, patrząc wprost przed siebie, jakby jej nie widział.

Uderzająca bogactwem warkoczy głowa młodej kobiety pochylila się nisko — żarna zwolniły bieg.

— Matko Najświętsza! W izbie telegram leży... Stach przyjeżdża! — usiłowała zaczeplić o coś myśli, trzęsącosec... Wiedną oto — mrą w upale twogi te kwiaty cudowne, które wiosna posiewa. Zakwitły na drodze jej biednego życia — rozkrzewiły się w łąkę przekrasną, a te-

raz odchodzą od niej, odchodzą w strachu śmiertelnym!... Pochówek obmyśli im oto — kołacz upieczony, stypę wyprawi, a potem... potem dokoła niej wszystko zapadnie — wszystko się skończy — na zawsze!... Zimnemi rękami mogiłę usypie, nagarnie piasku złotego, i drzeń będzie z trwogi, ażeby jej mogiły zły wiatr nie zburzył — żeby jej w twarz nie rzucił czerwienią maków — ich wonią obłądną...

Kuleczki też, jak paciorki szklane sypią się na zimny, wirujący gład — wsiąkają w próse słodkich ziarn pszenicznych.

Hanka gorączkowo obrachunek robi. Jeszcze raz spojrzeć musi na okres życia, o którym wie dawno, że było chybione. Jak w chwili śmierci, przypomni sobie wszystko, co na nią spadło w tym domu — obrachunek zrobi — gospodarzowi na stół położy — niech wie... niech sądzi...

Teraz sierpień... w listopadzie — nie... w październiku rok będzie, jak Stach na wojnę poszedł. Pamięta... na dworskiem jeszcze perki wybierali, kiedy ze stacji do domu wracała. Póki był parobek, gospodarstwo szło jako tako, ale po zasiewach, prawie że sama została, bo tylko z Ulisją i Antkiem do pomocy. Parobek krótko przed adwentem ożenił się i do teściowej poszedł, ojciec zachorzał — tygodniami z izby nie wychodził — nająć było trudno, byle kogo nie chciała wedle zdrady — z każdym ziarnkiem na paszę, musieli się kryć przecie jak z ukradzionem. Zimą pół biedy, ale wiosna szła, i długo tak być nie mogło. Gospodarstwo blisko 60 morgów — inni dostali rusaków do pomocy, to i ona poszła prosić, żeby jej się komisarz u wojskowej władzy o jeńca postarał. Jako też przysłał go... akurata tygodnia przed Palmową...

(Ciąg dalszy nastąpi)

Typy bydgoskie.

— Osobista. Znany na gruncie bydgoskim p. mecenas Dr. Mannstein-Henner mianowany został notariuszem w Szubinie.

— Srebrne gody pożyłcia małżeńskiego obchodzi w dniu 22. lipca państwo Goellnerowicz z ulicy Sienkiewicza nr. 53. Na intencję Jubilatów odprawi się w kościele Serca Jezusowego msza św. Zaczynym Jubilatom zasyla Szczęść Bote doczekania złotego wesela, jeden z przyjaciół

— Komunikat Oplekii Chłopcy ze szkół średnich, wyznaczeni do Gdyni na sierpień, stawią się do rewizji lekarskiej 22 bm. w środę o godz. 6-ej. Kto się nie stawi, traci miejsce. (—) Ks. Putz.

— Wiedeński oszust. Po Polsce rozpoczął swą wędrowkę oszust z bruku wiedeńskiego — Spiegel, lat 32. Ma on reprezentować wiedeńską firmę „Marschal i Laufer“, skład maszyn i narzędzi biurowych. Zdołał on już swych klientów naciągnąć na 10.000 dolarów, a więc haczość op. Kupcy!

— „Polsische Nachrichten“. Pod tym tytułem zaczęła w Wiedniu wychodzić korespondencja w języku niemieckim dla spraw polskich, mająca na celu informować prasę wiedeńską i zagraniczną o wszystkich przejawach życia polskiego. Redakcja spoczywa w rękach Romana Harnicza i Adolfa Senensieba. Adres: Wiedeń VI. Stumpfergasse nr. 52.

— Falsyfikaty 10 i 20 złotych. Na tutejszym gruncie pojawiły się falsyfikaty 10 i 20 złotych bonów. Są one bardzo nieudolne, i wprawno oko natychmiast spostrzeże, że to falsyfikaty. 10 zł. bony z datą 28. II. 1919 są robione na zwyczajnym papierze, lekko rysowanym, z imitacją znaku wodnego za pomocą farb. Miast koloru granatowego jest jaśniejszy, a zamiast fioletowego, brudny. Wizerunek Kościuszki nie jest tak plastycznie uwydatniony jak na autentycznych. Podpisy są zalane; druk biały klauzuli karnej na tle brązowym nikły.

20 zł. hony z datą 15. 7. 24. wykonane na zwykłym papierze z imitacją znaku wodnego robionego tłuszcem. Kolory farb brudne; wizerunek Kościuszki nieudolny; ramy medaljonu w kolorze brudno-czerwonym; numeracja nierówno rozmieszczona.

Ostrzegamy wobec tego wszystkich, by podobne falsyfikaty oddawali policji lub Bankowi Polskiemu, celem zniszczenia ich, czy też wysłędzenia sprawców.

— Ujęto wczoraj 2 cory Koryntu 2 pijaków i 1 osobnika, poszukiwanego przez władze.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

Panu F. Z. w Grudziądzu. Motocykle marki „Sarloca“ zdobyły sobie faktycznie sławę wszechświatową. Zwłaszcza na wyscigach w Polsce zajmują one prawie że zawsze pierwsze miejsca. O dobroci ich nie można wątpić. Przedstawicielstwo na Pomorze posiada firma: Ludwiczak & Tomaszewski Bydgoszcz, Gdańska nr. 35.

Pana, który nam nadał artykuł o eksportowej gospodarce Dyrekcji Kolejowych w Poznaniu i Gdańsku, prosimy uprzejmie o jawienie się w redakcji.

Baczość, Handlowcy!

17334a) Związek Pracowników Kupieckich. Koleżanki i Koledzy, którzy mają zamiar wziąć udział w Wszepolskim Zjeździe Handlowców w Gdańsku, w dniach 26, 27 i 28 bm., zechcą odebrać bilety zniżki jazdy kolejowej w sekretarjacie przy ul. Mazowieckiej 43, we wtorek i piątek od godz. 7. do 8. wieczorem. Tamże uzdu. Późniejsze uzyskanie zniżki kolejowej nie dziela się wszelkich informacji dotyczących zjażmożliwe, ponieważ bilety zniżki są imienne. Przepominamy wykazy osobiste. Grupa bydgoska wyjeżdża w niedzielę 26 bm. o godz. 4. rano. Prosimy o jaknajliczniejszy udział. Zarząd.

Z ŻYCIA TOWARZYSTW.

17473a) Nadzwyczajne Walne Zebranie Tow. Terminatorów przy kościele św. Trójcy odbędzie się w czwartek, dnia 23. bm. o godz. 7. wiecz. w Domu Katolickim. Na porządku obrad uzupełnienie zarządu, i utworzenie nowego kółka młodzieży. Obecność wszystkich członków konieczna. Zarząd.

17441a) Tow. Głmn. Sokół Bydgoszcz Rucielca. We wtorek 28. lipca br. o godz. 7. wieczorem odbędzie się w Strzelnicy przy ul. Toruńskiej dalszy ciąg półrocznego walnego zebrania. Komplet konieczny.

Zebranie zarządu odbędzie się w poniedziałek 27 bm. w lokalu druha Węglarskiego o godz. 7. Zarząd.

14501a) Zebranie Ch. Z. Z. Związek Szoferów odbędzie się w środę 22 bm. o godz. 8. w Harmonji, ul. Marcinkowskiego. O liczny udział prosi Zarząd.

14500) Towarzystwo Kupców. Zebranie miesięczne odbędzie się w środę, dnia 22. bm. o godz. 8.30 w Resursie Kupieckiej, a nie jak mylnie podano we wtorek 21. bm.

Na porządku obrad wybory do Rady Miejskiej i ustalanie listy kandydatów z ramienia Towarzystwa Kupców. Sekretarjat.

17496) K. S. „Korona“. Zebranie wszystkich członków odbędzie się w środę dnia 22. bm. o godz. 8. w Resursie Kupieckiej Bardzo ważne sprawy. Zarząd.

17497) Klub piłki nożnej przy Związku Podoficerów Rezerwy. Zebranie odbędzie się w środę, dnia 22 bm. o godz. 8 w Resursie Kupieckiej. Bardzo ważne sprawy. Zarząd.

17396a) Zebranie Ch. Z. Z. filii pracowników w tramwaju i elektrowni odbędzie się we wtorek dnia 21 bm. o godz. 7½ w lokalu p. Ziółkiewicza ul. Śniadeckich (róg Sienkiewicza). Z powodu ważnych spraw o liczny udział prosi Zarząd.

17405a) Towarzystwo Kupców. Zebranie miesięczne odbędzie się we wtorek, dnia 21. bm. o godz. 20 w Resursie Kupieckiej. Na porządku obrad wybory do Rady Miejskiej i ustalanie listy kandydatów z ramienia Towarzystwa Kupców. Sekretarjat.

17359a) Tow. Młodzieży „Naprzód“ przy par. Serca Jezusowego. We wtorek, dnia 21. lipca odbędzie się miesięczne zebranie o godz. 7½ wiecz. Z powodu bardzo ważnych spraw, komplet członków pożądan. Zarząd.

17374a) Baczość Hallerczycy! We wtorek, d. 21 bm. o godz. 7 wiecz. odbędzie się nadzwyczajne zebranie w Ognisku. Ważne sprawy m. i. bratnia pomoc. Obecność wszystkich druhów konieczna. Zarząd.

17018a) Baczość, Tow. Kupców Detalistów Branży Spożywczej! Na nowy transport cukru zbiera się pieniądze za akcyze na znanych miejscach.

17282 a) Tow. Powstańców i Wojaków Wilczak Okole. Miesięczne zebranie odbędzie się w wtorek dnia 21. 7. br. o godz. 18.30 w lokalu p. Bäckerera przy ul. św Trójcy, zarządu o godz. 17-tej. Przybycie wszystkich członków poządane, z powodu uregulowania składek miesięcznych i będą ważne sprawy omawiane. Zarząd.

17333 a) Związek Pracowników Kupieckich. Zebranie zarządu we wtorek dnia 21 bm. o godzinie 8 wiecz. w sekretarjacie. Ze względu na ważne sprawy komplet konieczny. Prezes.

17257) Zjednoczenie Rodaków Byłego Zaboru Rosyjskiego w Bydgoszczy. W sobotę, dnia 1. sierpnia o godz. 8. wiecz. odbędzie się w restauracji „Eremitage“ (dawn. Ronke) ul. Długa, walne zebranie. Porządek obrad: 1) sprawozdanie zarządu 2) Udzielenie pokwitowania zarządowi, 3) Wybór nowego zarządu, 4) Wolne wnioski. O liczny i punktualny udział prosi Zarząd.

17194a) Tow. Śpiewu Harmonja. Następna lekcja odbędzie się we wtorek dn. 21 bm. Zarazem uwiadamia się członków, że w niedzielę dn. 19 bm. urządują Zarząd okręgowy zabawę taneczną w Strzelnicy. Początek o godz. 7 wiecz. Jaknajliczniejsze wzięcie udziału poleca

17179a) Towarzystwo Kupców. Blankiety zeznań o półrocznym obrocie, które złożyć należy do 1 sierpnia br. otrzymać można w Sekretarjacie. Kierownik sekretarjatu rozpoczął z dniem 16 lipca br. urlop wypoczynkowy i wróci dnia 7 sierpnia br. Kierownika zastępuje w czasie jego nieobecności wiceprezes Związku p. Fr. Sikorski, ul. Dworcowa 31. Sekretarjat.

17397a) Kartel Z. Z. P. Posiedzenie zarządów filijnych mężów zaufania i wydziałów robotniczych odbędzie się w wtorek, dnia 21 bm. o godz. 6 po poł. w lokalu p. Mellera. Plac Piastowski.

Na porządku dziennym sprawa zarobkowa oraz inne bardzo ważne sprawy, zatem przybycie w komplecie poządane. Zarząd Kartelu.

Rzemiosło a wybory do Rady Miejskiej.

Rzemiosło samodzielne w Bydgoszczy nie zdecydowało się dotąd wyraźnie, jakie stanowisko ma zająć przy wyborach do Rady Miejskiej. Ponieważ losy jego w poważnej mierze zależą od tego, jaki będzie skład tejże Rady w przyszłości, przeto poważne i gruntowne rozpatrzenie tej tak żywo obchodzącej nas sprawy jest konieczne.

W tym celu zapraszamy wszystkich samodzielnych rzemieślników miasta Bydgoszczy na zebranie, które odbędzie się w środę dnia 22 b. m. o godz. 8-mej wieczorem w letniej sali Patzera, przy ulicy św. Trójcy.

Przybyć powinien każdy rzemieślnik samodzielny, który rozumie doniosłość zbliżających się wyborów.

Zarząd Towarzystwa Przemysłowego.

Komunikaty

Komitetu Wyborczego Chrześcijańskiej Demokracji.

Na zasadzie par. 18. ordynacji miejskiej, z dnia 30. maja 1853. w brzmieniu rozporządzenia ministra b. dzielnicy pruskiej z dnia 12. sierpnia 1921 r. (Dz. U. R. P. nr. 71. poz. 490.) odbędą się w miesiącu październiku 1925 r. wybory do Rady miejskiej w Bydgoszczy. Listy osób uprawnionych do głosowania w wyborach wyłożone są do publicznej wiadomości i przejrzienia w lokalu szkoły Piramowicza róg Pl. Kościeleckich i ul. Bernardyńskiej i to w godz. od 8-mej do 3-ciej.

Głosowanie odbywać się będzie w lokalach wyborczych, podzielonych na 53 obwody wyborcze.

Uprawnieni do głosowania, głosują w tym obwodzie, w którym zamieszkiwali w dniu 20. czerwca 1925 r.

Zaleca się stwierdzić wozesnie listę wyborczą, ponieważ wpisanie do listy wyborczej może być tylko wniesione do dnia 30 bm.

Prawo do głosowania mają wszyscy ci, tak mężczyźni jak i kobiety, którzy w dniu wyłożenia listy (t. j. od 15. 7. 1925 r.) ukończyli 21 rok życia i zamieszkują conajmniej pół roku w obrębie miasta Bydgoszczy, posiadają prawo swojszczyzny na podstawie § 6 ordynacji miejskiej, są obywatelami państwa polskiego i posiadają honorowe prawa obywatelskie.

Dopilnować należy przejrzienia listy wyborczej i każdy ma obowiązek przekonać się czy jest zapisany.

Kto nie będzie zapisany, a nie postara się o to, nie będzie mógł głosować.

Każdy głos musi się przyczynić do przeprowadzenia naszego programu.

Zatem wszyscy gremialnie do przeglądania listy wyborczej — zapewniając sobie prawo głosu.

Zebranie Zarządu Komitetu Wykonawczego (Wyborczego) Chrześcijańskiej Demokracji, odbędzie się we wtorek, dnia 21. bm. wieczorem o godzinie 6-tej w Ognisku ul. Jagiellońska 71. Równocześnie odbędzie się zebranie komisji finansowej w tym samym lokalu.

Uprasza się członków o punktualne przybycie.

Sekretarjat Chrześc. Demokracji.
(—) A. Gołąbek sekr. okr.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Poznań dnia 20 7 1925 r.

loco Poznań za 101 kg. (2 ce tnarv) w 1 du kach wagonowych.

Cena za 100 kg.	od zł — do zł
Zyt nowe	22 (0-23 0)
Je zmięń br w rny	—
Mą a żywnia 65 1/2 w/w work	—
Maka ży m 70 1/2 z workami	—
Mąka pszenna 65 1/2 w/w worka	—
Osna zytunia	18.0 —
Osna pszenna	—
Pszennica	—
Owies	30 50-31.50
Ziem. jad.	—
Ż. bin ni bieski	10.00-
Ziemiaki fabryczne	—
Lubin złoty	12.50-14.50
Groch polny	—
Groch vikt	—
Seradela nowa	—
Płatki ziem.	—
Kont zyna c erwana	—

Przełóżajcie spisy wyhorców!

„Ausrotten!“

Korzystając z bytności w Warszawie posła do sejmiku pruskiego, p. Jana Baczewskiego, „Związek obrony kresów zachodnich“ uprosił go o poinformowanie przedstawicieli prasy w sprawie stosunki rządu i społeczeństwa niemieckiego do mniejszości narodowych w Rzeszy, a w szczególności do mniejszości polskiej.

Oto co mówi poseł Baczewski:

Nie uznając granic, ustanowionych w traktacie wersalskim, ani żadnych zawartych w nim postanowień, dotyczących się mniejszości polskiej w granicach Rzeszy, Niemcy, oczekujący tylko sposobności do wydarcia Polsce Pomorza, dążą dziś do wynarodowienia żywiołu polskiego w Prusiech Wschodnich i na Górnym Śląsku najgwałtowniejszymi środkami.

Wykupują tedy ziemię z rąk polskich tak intensywnie, że w ciągu roku w jednym tylko pow. złotowskim nabyli jej aż 4000 hektarów. Banki i stowarzyszenia kredytowe nie udzielają wcale pożyczek polakom. Ludność, przyznająca się do polskości, musi płacić o 100 procent więcej podatki od ogółu podatników. Nadomiar złego polskie instytucje kredytowe w Niemczech nie rozporządzają kapitałem tak potrzebnym do utrzymania ziemi w rękach polskich. A dalej — przed wojną polak po sprzedaniu majątku mógł go nabyć gdziekolwiek, dziś jednak nikt mu ziemi nie sprzeda i dlatego obecna taktyka niemiecka wobec polaków jest stokrój gorsza od akcji „Ostmarkenverein“. Dziś stowarzyszenie „Heimatsdienst“ pobiera od rządu pruskiego subwencje na walkę z polskością, wzamian za co informuje władze o nastrojach politycznych obywateli pruskiej narodowości polskiej.

O szkolnictwie polskim w Niemczech niema mowy. Niemcy odmawiają nam bodajby tylko nauki języka polskiego w szkołach początkowych. Tam zaś, gdzie nauczyciele wyjątkowo uczą języka polskiego, biją nielitościwie działy polską. W rejencji olsztyńskiej nauczyciele zabraniają dzieciom choćby pozaszkolnej rozmowy między sobą w języku polskim, a w szkołach wyśmiewają wszystko co polskie. Natomiast „Schulverein“ w Prusiech Wschodnich zbiera fundusze na popieranie szkolnictwa niemieckiego w Polsce.

Mijają trzy lata od podpisania traktatu genewskiego, ale rząd niemiecki nie postarał się dotychczas o nauczycieli, ukwalifikowanych do nauki języka polskiego. Jedynym środkiem, który zmieniłby te straszne stosunki na naszą korzyść, byłoby zamknięcie szkół niemieckich w Polsce, skoro sami Niemcy oświadczyli, że życzą sobie takiego szkolnictwa niemieckiego w państwie polskim, jakie mają polacy w Niemczech. Kiedy kilku posłów niemieckich zaproszono do zwiedzenia szkół niemieckich u nas, rząd pruski udaremnił dojsie wycieczki do skutku.

Optantów niemieckich, powracających z Polski osadzają Niemcy wyłącznie w Prusiech Wschodnich i na Śląsku Górnym w zwartej masie. W Gliwicach buduje się kilka tysięcy domów dla wysiedleńców z Polski. Rzecz charakterystyczna, nie Niemcy żądają niewydalania optantów Niemców, natomiast u siebie zabraniają polakom, będącym obywatelami niemieckimi, nabywania ziemi!

I jeszcze jedno: Niemcy skazali na karę więzienia kilku obywateli polskich za udział w powstaniu górnośląskim. Rzecz ubolewająca godna, że rząd polski o nich się nie upomina i nie stosuje środków odwetowych!

Jeśli Polska nie udzieli pomocy swojej, żywioł polski w Niemczech skazany będzie na zagładę.

Zet.

Nota p. Prądzyńskiego do przewodniczącego niemieckiej delegacji do rokowań handlowych niemiecko-polskich.

Dnia 18 lipca pełnomocnik polski do rokowań z Niemcami, p. dr. W. Prądzyński, wystosował notę do pełnomocnika niemieckiego, w której przedstawił stanowisko rządu polskiego w sprawie dalszych rokowań handlowych.

Nota polska stanowi odpowiedź na notę pełnomocnika niemieckiego z dnia 9 b. m.

Odpowiedź polska podkreśla, iż niemożność uzgodnienia zapatrywań obu stron powstała stąd, że każdy z rządów inaczej ocenia znaczenie ekonomiczne ustępstw, jakie miano nawzajem poczynić w prowizorycznym układzie gospodarczym. Przyznanie Niemcom klauzuli największego uprzywilejowania w obrocie towarowym ma dla Niemiec wielkie znaczenie, równie jednak ważnym jest dla Polski zagwarantowanie jej wolności obrotu towarowego, który obecnie skrepowany jest w Niemczech przepisami reglamentacyjnymi. Przyjęcie tych zasad stworzyłoby wyraźne wytyczne układu i jasnym byłoby wówczas, że odłożenie przez delegację niemiecką wystąpienia z żądaniem co do likwidacji mienia niemieckiego w Polsce, nie jest żadnym u-

stępstwem ze strony Niemiec, gdyż żądania te nie stoją w żadnym związku z umową handlową, a stanowiły jedynie niepotrzebną dodatkową trudność na drodze do porozumienia.

Zarządzenia gospodarcze były zainicjowane przez organy rządowe Rzeszy niemieckiej i skierowane były wyłącznie przeciw Polsce. Jeśli zarządzenie niemieckie ma być przedmiotem pertraktacji, to równorzędnie przedmiotem pertraktacji musi być również zarządzenie polskie. Co się zaś tyczy umów kompensacyjnych wogóle, to doświadczenie lat ostatnich uczy, iż możliwym jest takie zredagowanie umowy, przy którym wykonanie jej nie nastreczy trudności.

Rząd polski proponuje, aby rokowania bez formalnej przerwy kontynuować dalej w tem sensie, że wspólne posiedzenie obu delegacji będzie zwołane, skoro która ze stron nabierze przeświadczenia, iż w danej chwili porozumienie stało się możliwe. W każdym razie delegacje winny się zebrać ponownie najpóźniej dnia 16 września.

Odpowiedź Sowjetów na naszą notę.

Warszawa, 20. 7. (PAT) Poseł Rzpłitej Polskiej w Moskwie p. Kętrzyński, otrzymał notę imienną komisarza ludowego spraw zagraniczn. Z. S. S. R., w której Cziezerin wyraża swoją gotowość na zaproponowane przez rząd polski rozpatrzenie ohydwy ostatnich zajęć granicznych zarówno z dnia 28 czerwca, jak i z dnia 3 lipca przez mieszaną komisję pa-

rytetyczną i komunikuje, że o delegowaniu do tejże komisji 5 osób ze strony sowieckiej. Proponując jako miejsce spotkania komisji miasteczko Jampol na Wołyniu, Cziezerin zapowiada jednocześnie, że umowa o likwidacji zajęć granicznych podpisana zostanie w Moskwie w najbliższych dniach.

Zbrojenia sowieckie w tanki.

Niedawno zwiedzał wszystkie zakłady przemysłu metalowego w Sowietach przybyły z Berlina inż. prof. Schlessinger konstruktor tanków-tractorów. Został on zaproszony przez Dzierżyńskiego, Trockiego i Frunzego w celu zorganizowania w Sowietach specjalnych eskadr tanków-tractorów, które na wypadek wojny mogłyby być zamienione na bojowe tanki wojskowe. Inż. Schlessinger zakończył już swoją podróż inspekcyjną po Sowietach, która dziwnym trafem odbywała się tylko w rejonach pogranicz-

nych z Polską, państwami bałtyckimi i Rumunją. W porozumieniu ze sztabem generalnym czerwonej armii przedstawił on plan produkcji tych tanków „rolniczych“. Największy nacisk położono na tereny Białorusi i Ukrainy. Obecnie, na podstawie tego planu komisariat budowy Rolnictwa Zw. S. S. R. wystąpił do Gosplonu o zatwierdzenie kupna za granicą 3100 tanków-tractorów dla potrzeb „rolnictwa“ Białorusi i Ukrainy.

Związek Obrony Kresów Zachodnich w prasie francuskiej.

Z okazji przejazdu delegatów Związku Obrony Kresów Zachodnich w drodze do Paryża przez Strasburg zwrócił się korespondent paryskiego Journal des Débats do p. Korzeniowskiego z prośbą o kilka informacji o zagadnieniu niemieckim w Polsce.

W wywiadzie tym podał Korzeniowski w krótkim zarysie historję germanizacji ziem polskich przez Ostmarkenverein i walkę organizacji polskich z zalewem niemieckim za czasów panowania pruskiego, oraz uzasadniał potrzebę prowadzenia tej walki i nadal przez Związek Obrony Kresów Zachodnich w oswojonej już od przemocy pruskiej ziemi, poruszając przytem najważniejsze zagadnienia opcji i likwidacji. Nieco dłużej zatrzymał się Korzeniowski nad kwestją Kościoła unijno-ewangelickiego w Polsce.

W wywiadzie tym czytamy na temat m. in. co następuje: „Pastor nasłany z Prus spełniał (za czasów niewoli) misję germanizatorską. Pozostali po przewro-

cie w Polsce niezależnej pastorzy podlegają nadal naczelnej Radzie Kościoła ewangelickiego, t. zw. Oberkirchenratowi w Berlinie. Organizacja ta daje swoje dyrektywy konsystorzowi prowincjonalnemu w Poznaniu, na czele którego stoi superintendent Blau, — notoryczny pan-germanista.“

Dzięki temu duchowieństwo niemiecko-ewangelickie i dzisiaj jeszcze uprawia nadal w wolnej Polsce politykę germanizacyjną rządu pruskiego, lekceważy i ignoruje władze polskie, szkalując przytem gdzie się tylko da Polskę zagranicą.

Journal des Débats kończy swój wywiad następującymi uwagami: „Oczywiście, taki stan rzeczy rzuca ciekawe światło na sposoby kontynuowania przez Niemców walki na terenach, które utracili. Związek Obrony Kresów Zachodnich ma przed sobą szerokie pole działania i nawiązał tutaj ścisły kontakt z analogicznymi związkami krajów wyswobodzonych, gdzie Niemcy również dążą do wywołania irrydenty.“

Wynik wyborów komunalnych we Francji.

Paryż, 20. 7. (PAT) Według ostatecznych obliczeń, wyniki wyborów do rad generalnych są następujące: konserwatyści i liberalowie 115 mandatów, republikanie 236, republikanie lewicowi 223, republikanie radykalni 133, radykałowie i socjalni radykałowie 444, socjaliści republikanie 49, socjaliści 91, komuniści 2. W 196 wypadkach odbędą się wybory ściszejsze. Kartel stracił jeden mandat, zyskał zaś 66, konserwatyści oraz umiarkowani republikanie stracili ogółem 67 mandatów, komuniści zaś 4.

Wśród osobistości wybranych znajdują się m. in. Caillaux, de Monzie, Herriot, Barthou, Maginot.

Ilu nam przybyło światłych ludzi.

W roku akademickim 1924/25 następująca ilość studentów ukończyła wyższe uczelnie: Uniwersytet warszawski 626, politechnika warszawska 195, szkoła główna gospodarstwa wiejskiego 140, wolna wszechnica polska 11, państwowy instytut dentystyczny 50, uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie 464, politechnika lwowska 233, akademja weterynaryj we Lwowie 40, uniwersytet Jagielloński 627, akademja sztuk pięknych w Krakowie 41, akademja górnicza w Krakowie 27, uniwersytet Batorego w Wilnie 37, uniwersytet poznański 436, uniwersytet w Lublinie 28.

Z życia Polaków

w Ameryce.

50 000 górników w stanie Illinois w Ameryce bez pracy. W stanie Illinois, w Ameryce północnej, znajduje się około 400 kopalni. Z powyższej liczby zaledwie w 150 idzie praca. Z 90 000 górników pracuje obecnie 40 000 po dwa dni w tygodniu. 50 000 górników, pozbawionych pracy w kopalniach, szuka jej przy budowie i naprawie dróg, na farmach lub na kolejach.

Przeciętny roczny zarobek robotnika amerykańskiego. Z ogłoszonego przez departament pracy w Washingtonie raportu wynika, że przeciętny roczny dochód amerykańskiego robotnika w roku 1924 wynosił 1.100 dolarów.

Powyzsza suma nie wystarcza na opędzenie najniezbędniejszych potrzeb licznej rodziny robotniczej, nie mówiąc już o najmniejszym chociażby odłożeniu kapitału na starsze lata.

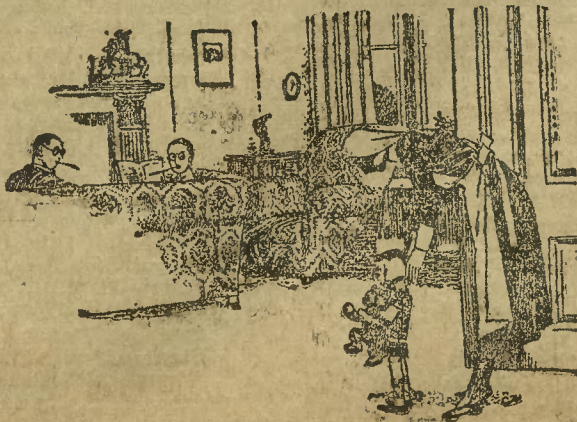
Pamiętać przy tem trzeba, że wartość nabywca dolara wynosi obecnie 63 centy.

Zebrania na wychództwie. Amerykańska organizacja dobroczynna w Chicago, znana pod nazwą „The United Charities“ ogłosiła sprawozdanie ze swojej działalności, z którego wynika, że rodziny amerykańskie, korzystające z pomocy tej instytucji, stanowią 42,2 procent, a rodziny obcokrajowców 57,8 procent.

Co zaś do poszczególnych narodowości, to polacy najwyższy procent, bo 13,9. Następnie idą włosi, stanowiący 12 procent, Niemcy 5,1 procent, Irlandczycy 3,5, czecho-słowacy 2,9, meksykanie 2, szwedzi 1,8, Węgrzy 1,5, Litwini 1,4, Angliki 1,2, różnej narodowości 9 procent.

„The United Charities“ fakt tak wielkiej liczby Polaków korzystających z dobroczynności publicznej tłumaczy tem, że rodziny polskie pochodzące przeważnie ze wsi, przesadzone na bruk miejski i w środowiska przemysłowe, padają ofiarą całkiem odmiennych warunków życiowych.

O język polski w szkołach średnich w Ameryce. Z Cleveland, w Stanach Zjednoczonych, donoszą, że tamtejsi obywatele polscy, reprezentujący organizacje, zrzeszenia i instytucje finansowe uchwalili rezolucję, w której domagają się od rady szkolnej wprowadzenia języka polskiego do szkół średnich w Cleveland.

W naszej dobie.

- Idź, Jasieńko, do mateczki i ucałuj ją na dobranoc.
- A któła jest moją mamusią?...

Dnia 16. lipca 1925 zginął tragiczną śmiercią nasz kochany druh śp.

Edmund Lisiecki

w 18 roku życia.

Pogrzeb odbędzie się z domu żałoby ul. Toruńska 144 dnia 21. 7. o godz. 5³⁰.

Uprasza się druhów o oddanie ostatniej posługi Zmarłemu.

Tow. gimn. „Sokół”
Bydgoszcz VII.

Serdeczne Bóg zapłać

składam wszystkim znajomym, przyjaciółom i krewnym za ostatnią przysługę oddaną ś. p.

Stanisławowi Maciejewskiemu.

Żona z dziećmi.

Bydgoszcz, 21. VII. 1925 r.

Umożliwiam każdemu kupno nagrobków

dla swoich ukochanych Zmarłych po najniższej cenie w jaknajlepszym wykonaniu oraz na bardzo korzystnych warunkach spłaty?

G. Wodsack, (18630)
mistrz-rzeźbiarz kamieniarski
Bydgoszcz, ulica Dworcowa 79.

Państw. Nadleśnictwo Przewodnik pow. Świecie sprzedaje w dniu 3 sierpnia br. w drodze Submisji
29402 mp szczap sosnowych
470 mp wałków szczepanych sosnowych
3657 mp wałków okrągłych sosnowych
2306 mp wałków użytkowych 2 mtr. (sosna)
Blizsze szczegóły w Rynku Drzewnym.
17469 **Nadleśnictwo.**

Państw. Nadleśnictwo Przewodnik pow. Świecie sprzedaje w dniu 6 sierpnia w drodze submisji
25546 m³ kopalniaków sosn.
Blizsze szczegóły w Rynku Drzewnym. (17467)
Nadleśnictwo.

Przeprowadziłem się na
ul. Jagiellońską 13, I. piętro
Idzi Świata, lekarz - dentysta
Godziny przyjęć 10—12 i 16—18.
Telefon Bydgoszcz 18-25. (17405)

Państw. Nadleśnictwo Przewodnik pow. Świecie sprzedaje w dniu 30 lipca br. w drodze submisji
około 43712 m³ drzewa użytkowego sosn.
Blizsze szczegóły w Rynku Drzewnym. (17468)
Nadleśnictwo.

Sprzedaz przymusowa.

W srode, dnia 22 lipca o godz. 10 przed południem będe sprzedawał w Bydgoszczy przy ul. Gdańskiej 22 najwięcej dajacemu i za gotówkę: (17483)

1 żelazną szafę do pieniędzy
i 2 biurka.

Preuschoff,
komornik sądowy w Bydgoszczy

Zamienie na Toruń.

Oddam w Toruniu

2 pokojowe mieszkanie

na podobne w Bydgoszczy. Oferty pod „Toruń” do ekspedycji Dziennika Bydgoskiego.

Gazomistrza

przyjmie się od 1. 10. br. Pobory podług grupy IX ustawy z dnia 9. 10. 1923 r. i 15 procent dodatku, pozatem wolne mieszkanie, opał i światło.

Tylko zawodowo praktycznie i teoretycznie kwalifikowani zechcą się zgłosić z dołączeniem świadectw i życiorysu do 10. 8. 1925 r. (17499)

Magistrat Rogoźno pow. obornicki.

Prosimy Czytelników,

aby uwzględniali firmy ogłaszające się w Dzienniku Bydgoskim.

Dr. Soboczyński

przyjmuje od 20 bm. przy ulicy Zduny nr. 8
9—10 i 4—6. (17426)

Bydgoska Gazownia miejska

poleca:

- Kucharki** — najnowszej konstrukcji.
- Piecarki** — do pieczenia mięsa i ciast.
- Żelazka** — do prasowania.
- Piece** — — — — — kapielowe
- Piece** — — — — — do ogrzewania pokoi
- Aparaty** — dla lekarzy, laboratorjum, przemysłu, fryzjerów.
- Palniki** — do oświetlenia gazowego.

Informacji udzielają:

Biura sprzedaży Gazowni:
Jagiellońska 38/43. Tel. 630 i 631.
ul. Długa 14. — Tel. 635.

Gaz to najczystsze źródło światła, ciepła i siły!
Gaz to czystość i oszczędność i wygodę!
Gaz nie wytwarza dymu i popiołu i sadzy!

Oświetlenie gazowe jest bezwarunkowo najtańsze!

Gazownia miejska: dostarcza wszelkich przyborów gazowych, wykonuje instalacje, sprzedaje koks, smołę, amoniak, benzol po bardzo przystępnych cenach.

Prosimy żądać ofert i informacji.

13871

B. Sommerfeld

Fabryka fortepianów
Magazyn sprzedaży w BYDGOSZCZY
tylko przy ul. Śniadeckich 56
narożnik ul. Gdańskiej. — Tel. 383. [9983]

2 pokojowego mieszkania

poszukuję ew. z meblami. Zgłoszenia pod „M. 27” do ekspedycji Dziennika Bydgoskiego.

2 młodszych ZECERÓW UCZEŃ

na stałe zatrudnienie poszukuje zaraz, najpóźniej od 1. 8. 25. Zgłoszenia uprasza (17516)

J. Kapsa, Szubin, drukarnia i intrologatornia.

brukarzy na stałą pracę poszukuje **Walenty Grześkowiak,** przedsiębiorstwo prac podziemnych Podwale 1. (17249)

możesz się zgłosić do firmy (17440)

Juliusz Musolfi, Gdańska 6.

Okolo 3000 zł. na większą posiadłość na 3 miesiące poszukuje się. Of. pod „A. R.” do Dz. Bydg. (17427)

Zaginął pies (wilk) jasno szary, wabi się „mruček”, za dobrem wynagrodzeniem oddać. Bielawki, Małachowskiego 5. (17425)

Sprzedaz posezonowa.

Z powodu kończącego się sezonu letniego sprzedajemy w czasie od 15 lipca do 7 sierpnia br. **Artykuły letnie**

- po następujących cenach:
- Musliny bawełniane zagran.** metr zł 1.58 **1.48**
 - Musliny wełniane metr** **5.90**
 - Wozle szwajcarskie deseniowe szer. 115 cm. metr** **4.60**
 - Satynki jedwabne desen. szer. 100 cm. metr** **3.75**
 - Crépe de Chine w pięknych kol.** **8.75**
 - Crépe de Chine I. ciężki gatunek** **10.60**
 - Fulary jedw. japońskie szer. 100 cm. metr** **5.90**
- Zamierzając prowadzić materiały tylko najlepszych jakości, wyprzedajemy materiały wełniane szer. 140 cm. średnich jakości na ubrania, kostiumy i płaszcze po cenach do połowy niższych.
- Artykuły, które dotychczas sprzedawaliśmy w cenie od 12.— do 14.— zł za metr, wyprzedajemy obecnie od 6—8 zł za metr.

„CZESANKA” ul. Gdańska 157
17048

Dziela, broszury, afisze, tygodniki, cenniki, listy, koperty, rachunki, sygnatyry, zaproszenia, programy, druki dla urzędów i wszelkie prace intrologatorskie.

Szybko i starannie wykonuje wszelk. rodzaju

DRUKI

Drukarnia Bydgoska
Wydawn. „Dzien. Bydg.”
Bydgoszcz, Poznańska 30

KRISTAL PAT i PATACHON jako Cyrkownicy i arystokraci

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski” na sierpień 1925 r. za 5,02 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik” odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko:

Miejscowość: ulica i nr.:

Kwint pocztowy.

Zł

tytułem przedpłaty na „Dziennik Bydgoski” za sierpień 1925 r. odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

....., dnia 1925.

podpis:

Zamówienie.

Niniejszem zamawiam wychodzący w Bydgoszczy 6 razy w tygodniu „Dziennik Bydgoski” na sierpień i wrzesień 1925 r. za 5,02 zł wraz z opłatami pocztowymi. „Dziennik” odbierać będę z poczty — proszę dostarczyć pod poniższym adresem:

Imię i nazwisko:

Miejscowość: ulica i nr.:

Kwint pocztowy.

Zł

tytułem przedpłaty na „Dziennik Bydgoski” za sierpień wrzesień odebrałem, co niniejszem potwierdzam.

....., dnia 1925.

podpis: